

Nieuwsbrief BPR Updates

Nummer 5, 2024

Redactie: mr. drs. F.J.P. Lock en mr. M.E.A. Möhring.

INHOUDSOPGAVE

Beslag en executie

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:583](#) 12-04-2024

In betwistingsprocedure mag niet worden volstaan met oordeel of derdenbeslagene zijn verklaring te goeder trouw heeft afgelegd.

Bewijsrecht

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:587](#) 12-04-2024

Hof mocht oordeel niet baseren op stelling in en productie bij laatste processtuk; onbegrijpelijk oordeel over stelplicht en bewijslast volgens Grieks recht.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:569](#) 12-04-2024

Het hof heeft de gedingstukken onbegrijpelijk uitgelegd en de devolutieve werking van het hoger beroep miskend.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:568](#) 12-04-2024

Schadebegroting, zwarte inkomsten en bewijslast.

Dagvaardingsprocedure

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:588](#) 12-04-2024

Uitleg dictum hoofdprocedure in de schadestaatprocedure.

Procederen algemeen

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:588](#) 12-04-2024

Uitleg dictum hoofdprocedure in de schadestaatprocedure.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:587](#) 12-04-2024

Hof mocht oordeel niet baseren op stelling in en productie bij laatste processtuk; onbegrijpelijk oordeel over stelplicht en bewijslast volgens Grieks recht.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:547](#) 05-04-2024

Wvggz; onderzoeks- en motiveringsplicht rechter met betrekking tot horen betrokkene.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:520](#) 05-04-2024

Niet onder alle omstandigheden is de bijstand van een professionele tolk vereist.

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:519 05-04-2024

Omdat de zoon niet de vertegenwoordiger van betrokkene is in de zin van artikel 55 Wzd, is de zoon niet-ontvankelijk in de klacht.

Rechtsmiddelen

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:570 12-04-2024

Gemaild bestand ('beroepschrift') blijkt niet te openen; niet-ontvankelijkheid.

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:569 12-04-2024

Het hof heeft de gedingstukken onbegrijpelijk uitgelegd en de devolutieve werking van het hoger beroep miskend.

Verzoekschriftprocedure

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:519 05-04-2024

Omdat de zoon niet de vertegenwoordiger van betrokkene is in de zin van artikel 55 Wzd, is de zoon niet-ontvankelijk in de klacht.

RECHTSPRAAK

Uitleg dictum hoofdprocedure in de schadestaatprocedure.

Geen onbegrijpelijke uitleg dictum hoofdprocedure in de schadestaatprocedure. Wel diverse slagende klachten over beoordeling door het hof van de hoogte van de schadevergoeding; o.a. strijd met beginsel van hoor en wederhoor en grievenstelsel.

Deze schadestaatprocedure betreft een vordering van de eiser ter zake van een wachtgelduitkering op zijn voormalig werkgever Vesteda. In de hoofdprocedure is voor recht verklaard 'dat eiser ingaande 1 juni 2000 recht heeft op een uitkering conform de Regeling Wachtgeld en Uitkering bij Privatisering (WUP) door Vesteda te betalen'. In de schadestaatprocedure gaat het onder meer om de vraag of het hof hiermee heeft bedoeld dat de aanspraak op de wachtgelduitkering pas op 1 juni 2000 is ontstaan, óf dat de eiser eerst vanaf 1 juni 2000 aanspraak heeft op betaling.

De Hoge Raad overweegt dat de rechter in de schadestaatprocedure het dictum van de uitspraak in de hoofdzaak moet uitleggen met inachtneming van de overwegingen die tot de beslissing hebben geleid. Hij komt, anders dan de advocaat-generaal, tot de conclusie dat niet onbegrijpelijk is dat het hof het dictum van het arrest in de hoofdprocedure aldus heeft uitgelegd dat hetgeen is toegewezen overeenstemt met de Regeling wachtgeld en uitkering bij privatisering, zodat de datum 1 juni 2000 ziet op het recht op uitbetaling. Die uitleg is ook niet in strijd met de tekst van het dictum, dat immers luidt dat eiser per 1 juni 2000 recht heeft op een uitkering.

Het arrest van het hof wordt wel op andere gronden vernietigd. Zo heeft het hof een rekenfout gemaakt. Ook heeft het hof ten onrechte de berekeningen van Vesteda voor waar aangenomen, nu deze berekeningen pas bij het laatste processtuk zijn overgelegd en de eiser daarop niet meer heeft kunnen reageren. Dat is in strijd met artikel 19 Rv. Ook heeft het hof Vesteda ten onrechte veroordeeld tot rechtstreekse betaling van de pensioenschade aan de eiser in plaats van, zoals de rechtbank had gedaan, aan de Stichting Pensioenfonds ABP; tegen dat oordeel van de rechtbank was immers geen grief gericht.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-04-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:588

Zaaknummer: 23/00349

Rechters: C.H. Sieburgh, F.J.P. Lock, A.E.B. ter Heide, F.R. Salomons en G.C. Makkink

Advocaten: K. Aantjes en G.J. Harryvan

Wetsartikelen: 19 Rv

RECHTSPRAAK

Hof mocht oordeel niet baseren op stelling in en productie bij laatste processtuk; onbegrijpelijk oordeel over stelplicht en bewijslast volgens Grieks recht.

Het beginsel van hoor en wederhoor brengt mee dat het hof niet mocht uitgaan van de juistheid van de stellingen en de inhoud van de productie, zonder de wederpartij in de gelegenheid te stellen daarop te reageren.

In deze zaak is aan de orde of de moeder, tevens curator van haar onder curatele gestelde meerderjarige zoon, aansprakelijk is voor de gevolgen van een mishandeling die haar zoon tijdens zijn vakantie op Kreta heeft gepleegd nadat zijn moeder naar huis was teruggekeerd. Bij het oordeel dat de moeder de zorg heeft betracht die redelijkerwijs van haar kon worden verlangd, heeft het hof onder meer betrokken dat de zoon ten tijde van de mishandeling als medicatie al geruime tijd Concerta gebruikte, met als werkzame stof methylfenidaat, dat van deze stof volgens de bijsluiter die de moeder heeft overgelegd als bijwerking bekend is dat bij gebruik ervan sprake kan zijn van agressief gedrag, maar dat in de bijsluiter niets is vermeld over agressief gedrag wanneer het gebruik van het medicijn plotseling wordt gestaakt. De klacht dat het hof dit niet zonder meer aan de beoordeling ten grondslag mocht leggen, slaagt. Partijen hebben na de memorie van antwoord in voorwaardelijk incidenteel hoger beroep, waarbij de moeder de bijsluiter als productie heeft overgelegd, geen proceshandelingen meer verricht. Het beginsel van hoor en wederhoor brengt mee dat het hof niet mocht uitgaan van de juistheid van de stellingen van de moeder en de inhoud van de bijsluiter, zonder de wederpartij in de gelegenheid te stellen daarop te reageren.

Ook slaagt de klacht over het oordeel van het hof dat het slachtoffer onvoldoende heeft onderbouwd dat de mishandeling was voorkomen als de moeder bij de zoon was gebleven. Het hof heeft vastgesteld dat artikel 923 Grieks BW bepaalt (in de Engelse vertaling): ‘Whoever has the supervision of a person under age or of a person placed under judicial assistance is liable for the damage that such persons unlawfully cause to a third party, unless he proves that he has exercised properly the duty of supervision or that the damage could not

have been avoided.’ In het licht van deze bepaling is de overweging van het hof onbegrijpelijk, omdat het hof klaarblijkelijk ervan is uitgegaan dat het aan het slachtoffer was om te stellen en, zo nodig, te bewijzen dat de mishandeling had kunnen worden voorkomen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-04-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:587

Zaaknummer: 23/00476

Rechters: G. de Groot, C.E. du Perron, C.H. Sieburgh, S.J. Schaafsma en K. Teuben

Advocaten: N.C. van Steijn en L.V. van Gardingen

Wetsartikelen: 19 Rv

RECHTSPRAAK

In betwistingsprocedure mag niet worden volstaan met oordeel of derdenbeslagene zijn verklaring te goeder trouw heeft afgelegd.

De betwistingsprocedure van artikel 477a lid 2 Rv strekt ertoe dat de rechter vaststelt welke vorderingen en zaken door het beslag onder de derde zijn getroffen, en of de verklaring die de derde daarover heeft afgelegd, juist is; niet relevant is of de derde de goederen onder zich heeft op grond van een tussen hem en de geëxecuteerde bestaande rechtsverhouding.

In deze Caribische zaak had de schuldeiser (Huntington) ten laste van de republiek Venezuela en ter executie van een arbitraal vonnis derdenbeslag gelegd onder Bonaire Petroleum Corporation (Bopec) op ruim 384.000 vaten olie. Bopec heeft in haar verklaring derdenbeslag verklaard 'dat er tussen ondergetekende en de schuldenaar geen enkele rechtsverhouding bestaat of heeft bestaan, uit hoofde waarvan de schuldenaar op het tijdstip van het beslag nog iets van de ondergetekende had te vorderen, nu te vorderen heeft of nog te vorderen kan krijgen', en daaraan toegevoegd: 'NB: de republiek Venezuela slaat geen olieproducten op bij Bopec'. Bopec is daarna failliet gegaan en de vaten olie zijn aan een derde verkocht. Huntington betwist in deze procedure op de voet van artikel 477a lid 2 Rv BES de door Bopec afgelegde verklaringen derdenbeslag, en vordert onder meer een bevel tot afgifte door Bopec van een schriftelijke gerechtelijke verklaring, inhoudende dat de olie eigendom is van Venezuela en door Bopec op haar terminal wordt opgeslagen, hetzij rechtstreeks in opdracht van Venezuela, hetzij via PDVSA als agent van Venezuela. Gerecht en hof wijzen de vordering af. Het gerecht overweegt daartoe dat Bopec haar verklaring dat tussen haar en Venezuela geen rechtsverhouding bestaat op grond waarvan zij iets aan Venezuela verschuldigd is voldoende heeft onderbouwd. Het hof sluit zich daarbij aan en overweegt dat het gelet op de specifieke vragen die artikel 476a lid 2 Rv BES aan Bopec voorlegt en gelet op haar positie als derdebeseagene (slechts zijdelings betrokken bij de verhouding tussen Huntington als beslaglegger en Venezuela als beslagdebiteur) niet op haar weg lag om buiten deze vragen om

uitsluitse te geven over de verhoudingen tussen Venezuela en PDVSA en de achtergronden daarvan.

De Hoge Raad oordeelt dat het hof hiermee een verkeerde maatstaf heeft aangelegd. De betwistingsprocedure van de artikelen 475-479a Rv BES (die gelet op het concordantiebeginsel gelijk moeten worden uitgelegd als de art. 475-479a Rv) strekt ertoe dat de rechter vaststelt – in voorkomend geval: mede in aanmerking genomen de feiten en omstandigheden die eerst in de betwistingsprocedure zijn komen vast te staan – welke vorderingen en zaken door het beslag onder de derde zijn getroffen, en of de verklaring die de derde daarover op de voet van artikel 476a lid 1 Rv BES heeft afgelegd, juist is. In dit verband is niet van belang of de derde voorafgaand aan de betwistingsprocedure wist of behoorde te weten dat zijn verklaring over de door het beslag getroffen vorderingen en zaken onjuist was. Verder geldt dat door een executoriaal derdenbeslag als bedoeld in de artikelen 475-479a Rv in beginsel worden getroffen alle de geëxecuteerde toebehorende en onder de derde berustende roerende zaken die geen registergoederen zijn, ongeacht of de derde die zaken onder zich heeft op grond van een tussen hem en de geëxecuteerde bestaande rechtsverhouding dan wel uit anderen hoofde.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-04-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:583

Zaaknummer: 23/00472

Rechters: M.V. Polak, T.H. Tanja-van den Broek, H.M. Wattendorff, F.R. Salomons en K. Teuben

Advocaten: A. Stortelder

Wetsartikelen: 477a lid 2 Rv, 475 lid 1 Rv en 476a Rv

RECHTSPRAAK

**Gemaild bestand ('beroepschrift') blijkt niet te openen;
niet-ontvankelijkheid.*****Via Veilig Mailen ingediend maar door het hof niet te openen bestand
leidt tot niet-ontvankelijkheid in hoger beroep.***

Deze zaak betreft het hoger beroep in een verzoekschriftprocedure over een omgangsregeling. De dag vóór het verstrijken van de beroepstermijn heeft de advocaat van de man via Veilig Mailen (Zivver) een e-mail aan het hof gezonden, waarin staat: 'Hierbij ontvangt u het beroepschrift tegen de beslissing van de rechtbank Amsterdam d.d. 18 juli 2022 namens [de man].' De e-mail bevat twee bijlagen in de vorm van een pdf-bestand. Van deze bestanden kon het hof het V1-formulier openen; het als beroepschrift aangeduide bestand niet. Bij het openen van dat bestand kreeg het hof als foutmelding: 'Er is een fout opgetreden tijdens het openen van dit document. Het bestand is beschadigd en kan niet worden gerepareerd.' Na nader onderzoek heeft het hof appellant niet-ontvankelijk verklaard.

In cassatie klaagt de man dat het hof ten onrechte heeft beslist dat de termijnoverschrijding niet verschoonbaar is. Het voert daartoe aan (i) dat het hof artikel 4.3.8 van het toepasselijke Procesreglement verzoekschriftprocedures familie zaken gerechtshoven en artikel 8 Besluit elektronisch procederen (Bep) niet juist heeft toegepast en (ii) dat het hof ten onrechte heeft geoordeeld dat geen sprake is geweest van een apparaatsfout doordat het hof de advocaat niet erop heeft geattendeerd dat het bestand niet kon worden geopend.

De Hoge Raad verwerpt beide klachten.

Ad (i): Het Bep en het Procesreglement regelen de verschoonbaarheid van een termijnoverschrijding voor het geval zich op de laatste dag van de beroepstermijn een verstoring in het elektronisch systeem voordoet. Dat zich op de laatste dag van de beroepstermijn een verstoring van de toegang tot Veilig Mailen heeft voorgedaan, is gesteld noch gebleken, zodat het beroep op die bepalingen niet opgaat.

Ad (ii): Van een in de rechtspraak aanvaarde apparaatsfout is geen sprake als de medewerkers

van de griffie van een gerecht de advocaat die ervoor kiest een processtuk in te dienen via Veilig Mailen, niet erop attenderen dat een bestand niet te openen is.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-04-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:570

Zaaknummer: 23/02857

Rechters: M.J. Kroeze, T.H. Tanja-van den Broek, S.J. Schaafsma, F.R. Salomons en K. Teuben

Advocaten: R.K. van der Brugge

Wetsartikelen: 8 Besluit elektronisch procederen

RECHTSPRAAK

Het hof heeft de gedingstukken onbegrijpelijk uitgelegd en de devolutieve werking van het hoger beroep miskend.***Onbegrijpelijk oordeel in hoger beroep dat bij geschil over legitieme portie, posten in de boedelbeschrijving niet zijn betwist.***

In deze zaak vorderen twee ‘onterfde’ kinderen om hun legitieme portie vast te stellen en veroordeling van de erfgenaam tot betaling daarvan. Het hof heeft de vordering gedeeltelijk toegewezen. Het heeft daartoe onder meer geoordeeld dat de erfgenaam bij de rechtbank een boedelbeschrijving heeft ingediend en het heeft uit de globale berekening door de eisers van hun legitieme portie afgeleid dat zij de in die beschrijving opgenomen posten niet (langer) betwisten, behalve de daarin opgenomen vordering van de erfgenaam op de nalatenschap. Dit oordeel is niet begrijpelijk omdat eisers in de globale berekening slechts de hypotheekschuld hebben erkend – en niet het totaalbedrag aan schulden waarmee het hof heeft gerekend. In eerste aanleg hebben eisers de op de boedelbeschrijving vermelde schuldposten betwist. In hoger beroep hebben zij het hof tot tweemaal toe verzocht deze geschilpunten alsnog te beoordelen. Tot een dergelijke beoordeling was het hof ook reeds gehouden op grond van de devolutieve werking van het hoger beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-04-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:569

Zaaknummer: 23/00795

Rechters: M.V. Polak, A.E.B. ter Heide en F.R. Salomons

Advocaten: J.H.M. van Swaaij en M.J. van Basten Batenburg

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Schadebegroting, zwarte inkomsten en bewijslast.***Bij de begroting van schade door verminderd arbeidsvermogen kan rekening worden gehouden met bewezen inkomsten uit zwart werk.***

In deze zaak is de vraag aan de orde of bij de begroting van schade wegens verminderd arbeidsvermogen (ook wel verdienvermogen genoemd) rekening mag worden gehouden met inkomsten die de benadeelde vóór de aansprakelijkheidvestigende gebeurtenis ontving en waarover ten onrechte geen belastingen en premies zijn afgedragen (inkomsten uit zwart werk), en hoe de bewijslast dan is verdeeld.

De Hoge Raad overweegt dat volgens vaste rechtspraak het bestaan en de omvang van schade door verminderd arbeidsvermogen als gevolg van een aansprakelijkheidvestigende gebeurtenis moeten worden vastgesteld door een vergelijking te maken tussen het inkomen van de benadeelde in de feitelijke situatie na die gebeurtenis en het inkomen dat de benadeelde in de hypothetische situatie zonder die gebeurtenis (de hypothetische situatie) zou hebben verworven. De stelplicht en bewijslast van het bestaan en de omvang van de schade rusten in beginsel op de benadeelde. Aan de benadeelde mogen in het kader van de vergelijking tussen de feitelijke en de hypothetische situatie echter geen strenge eisen worden gesteld. Bij het vergelijken van de feitelijke en de hypothetische situatie moet naar redelijkheid worden ingeschat hoe het inkomen van de benadeelde zich zal ontwikkelen respectievelijk hoe het zich zonder de aansprakelijkheidvestigende gebeurtenis zou hebben ontwikkeld. Bij deze inschattingen komt het aan op redelijke verwachtingen omtrent toekomstige ontwikkelingen in het arbeidsvermogen van de benadeelde na die gebeurtenis, respectievelijk zonder die gebeurtenis. In dat verband dienen de goede en kwade kansen te worden afgewogen, bij welke afweging de rechter een aanzienlijke mate van vrijheid heeft. Daarbij mag ook rekening worden gehouden met bewezen inkomsten uit zwart werk van de benadeelde in de periode vóór de aansprakelijkheidvestigende gebeurtenis. Dat duidt er immers op dat de benadeelde door arbeid inkomen kon verwerven, en zegt dus iets over zijn op dat moment bestaande arbeidsvermogen. Als de benadeelde vóór de aansprakelijkheidvestigende gebeurtenis inkomsten had uit zwart werk waarvan het verrichten als zodanig rechtmatig is, moet worden beoordeeld (i) of, en zo ja, in welke omvang

de benadeelde in de hypothetische situatie deze werkzaamheden zou hebben verricht, dan wel ter vervanging daarvan andere werkzaamheden zou hebben verricht, en (ii) welk netto-inkomen, na inhouding of afdracht van de verschuldigde belasting en premie, de benadeelde met de hiervoor bedoelde werkzaamheden zou hebben ontvangen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-04-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:568

Zaaknummer: 23/00563

Rechters: G. de Groot, C.H. Sieburgh, H.M. Wattendorff, G.C. Makkink en K. Teuben

Advocaten: N.T. Dempsey en K. Aantjes

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Wvggz; onderzoeks- en motiveringsplicht rechter met betrekking tot horen betrokkene.

De rechtbank heeft geoordeeld dat betrokkene niet bereid was zich te doen horen, maar heeft ten onrechte daarbij niet de gronden vermeld waarop dat oordeel berust.

De mondelinge behandeling van het verzoek om een zorgmachtiging is behandeld op het woonadres van betrokkene, maar betrokkene was daarbij niet aanwezig. Haar advocaat heeft verklaard dat betrokkene vindt dat ze te weinig tijd heeft gehad om zich voor te bereiden. De rechtbank heeft een zorgmachtiging verleend. Over de afwezigheid van betrokkene tijdens de mondelinge behandeling heeft de rechtbank overwogen dat betrokkene niet bereid was zich te doen horen. Dit vindt de Hoge Raad, in lijn met vaste rechtspraak hierover, onvoldoende. De rechter heeft de plicht om onderzoek te doen naar de bereidheid van de betrokkene om zich te doen horen en zijn vaststelling dat die bereidheid niet aanwezig was te motiveren. Dit brengt mee dat de rechter die van oordeel is dat deze bereidheid ontbrak, dit in zijn beschikking dient vast te stellen en dat hij de gronden dient te vermelden waarop dat oordeel berust. Dat heeft de rechtbank in dit geval ten onrechte niet gedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-04-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:547

Zaaknummer: 23/04689

Rechters: C.H. Sieburgh, F.J.P. Lock en S.J. Schaafsma

Advocaten: F.W.E. Eijsvogels

Wetsartikelen: 6:1 lid 1 Wvggz

RECHTSPRAAK

Niet onder alle omstandigheden is de bijstand van een professionele tolk vereist.

Betrokkene, die doof is, is bij de behandeling van het verzoek om voortzetting van de crisismaatregel gehoord zonder bijstand van een professionele gebarentolk.

Betrokkene is doof. De rechtbank is er niet in geslaagd om voor de mondelinge behandeling een gebarentolk te regelen. Tijdens de mondelinge behandeling hebben de zus en de ex-schoonzus van betrokkene (die beiden hebben verklaard door middel van gebaren met betrokkene te kunnen communiceren) geholpen en heeft de rechtbank een aantal vragen op papier gezet waar betrokkene, met behulp van zijn zus en ex-schoonzus, antwoord op heeft gegeven.

De Hoge Raad verwerpt de klacht dat in een geval als dit altijd een professionele tolk aanwezig moet zijn. Artikel 1:8 lid 2 Wvggz bepaalt dat een betrokkene, indien hij de Nederlandse taal niet beheerst, recht heeft op bijstand van een tolk voor zover de uitvoering van de verplichte zorg leidt tot vrijheidsbeneming. Dit recht omvat ook het recht op bijstand van een tolk Nederlandse Gebarentaal. Bij de toepassing van artikel 1:8 lid 2 Wvggz geldt als uitgangspunt dat een betrokkene wordt bijgestaan door een beëdigde tolk in de zin van artikel 1 aanhef en onder c Wet beëdigde tolken en vertalers. In voorkomende gevallen kan evenwel ook de bijstand van een persoon die geen beëdigde tolk is, voldoende zijn om in dit opzicht een procedure te garanderen waarin de eisen van de artikel 5 en 6 EVRM worden nageleefd.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-04-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:520

Zaaknummer: 23/04380

Rechters: G. de Groot, C.E. du Perron, H.M. Wattendorff, F.J.P. Lock en F.R. Salomons

Advocaten: G.E.M. Later

Wetsartikelen: 7:7 Wvggz en 1:8 lid 2 Wvggz

RECHTSPRAAK

Omdat de zoon niet de vertegenwoordiger van betrokkene is in de zin van artikel 55 Wzd, is de zoon niet-ontvankelijk in de klacht.

Als betrokkene een wettelijk vertegenwoordiger heeft, kan hij niet een ander machtigen om namens hem een verzoek tot ontslag uit de accommodatie te doen of daarover een klacht in te dienen.

Betrokkene verblijft in een accommodatie van de zorginstelling voor cliënten met dementie, op basis van een rechterlijke machtiging krachtens de Wet zorg en dwang. Ten behoeve van betrokkene is een mentorschap ingesteld. De zoon en de dochter van betrokkene hebben namens haar een ontslagverzoek ingediend bij de zorginstelling. De mentor heeft laten weten niet achter het ontslagverzoek te staan. De zorginstelling heeft het verzoek niet inhoudelijk behandeld en heeft de zoon en de dochter verwezen naar de mentor als gesprekspartner aangaande het zorgbeleid ten aanzien van betrokkene. De zoon heeft, samen met zijn zus, namens betrokkene een klacht ingediend op de voet van artikel 55 Wzd.

De klachtencommissie heeft de klacht gegrond verklaard en heeft de zorginstelling opgedragen een beslissing te nemen op het verzoek om ontslag. De rechtbank heeft deze beslissing vernietigd en de zoon alsnog niet-ontvankelijk verklaard in de klacht. Deze beslissing acht de Hoge Raad juist. Het middel bevat geen klacht tegen het oordeel van de rechtbank dat betrokkene niet wilsbekwaam moet worden geacht anderen te machtigen namens haar verzoeken in te dienen in relatie tot aangelegenheden betreffende haar verzorging, verpleging, behandeling en begeleiding. Dit oordeel kan de slotsom van de rechtbank dat de zoon niet-ontvankelijk is in de klacht die hij namens zijn moeder indiende, zelfstandig dragen. Ten overvloede overweegt de Hoge Raad dat als de betrokkene een wettelijk vertegenwoordiger heeft, hij niet een ander kan machtigen om in zijn naam een verzoek tot ontslag uit de accommodatie te doen. Nu in dit geval betrokkene een mentor had, die in aangelegenheden betreffende haar verzorging, verpleging, behandeling en begeleiding op de voet van artikel 1:453 lid 1 en 2 BW haar wettelijk vertegenwoordiger is, konden de zoon en dochter dus geen verzoek tot ontslag van betrokkene uit de accommodatie doen, en ook

niet daarover een klacht indienen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-04-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:519

Zaaknummer: 23/03292

Rechters: G. de Groot, T.H. Tanja-van den Broek, C.H. Sieburgh, A.E.B. ter Heide en G.C. Makkink

Advocaten: G.E.M. Later en T. van Malssen

Wetsartikelen: 1 Wzd, 48 Wzd, 1:453 BW en 55 Wzd